

SMRT V BRDIH

V poletnem žaru na pečinah skalnih,
s svinčenko v prsih partizan leži;
končan je sen o dneh bodočih, daljnih
in zadnjič v svet ponosne zro oči.

Nebes modrina sega do obzorja,
poletno sonce sije sredi Brd,
v dolino Soča vije se do morja...
Veselo poje čriček sredi trt.

Zelene senožeti, Benečija
in tam za hribi skalni, mrki Kras.
Kje si Dolenjska, tiha domačija?
V Goriških brdih sam umiram jaz.

Glej, tam iz megle vstaja Trška gora!
Veselo vabi zvon na božjo pot:
»Premagana je tisočletna mora
in je svoboden ves slovenski rod.«

Na Sočo sije v soncu Sveta gora,
veselo poje čriček sredi Brd.
ves svet oblila je rdeča zora.
S svinčenko v prsih je začutil – smrt.